Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

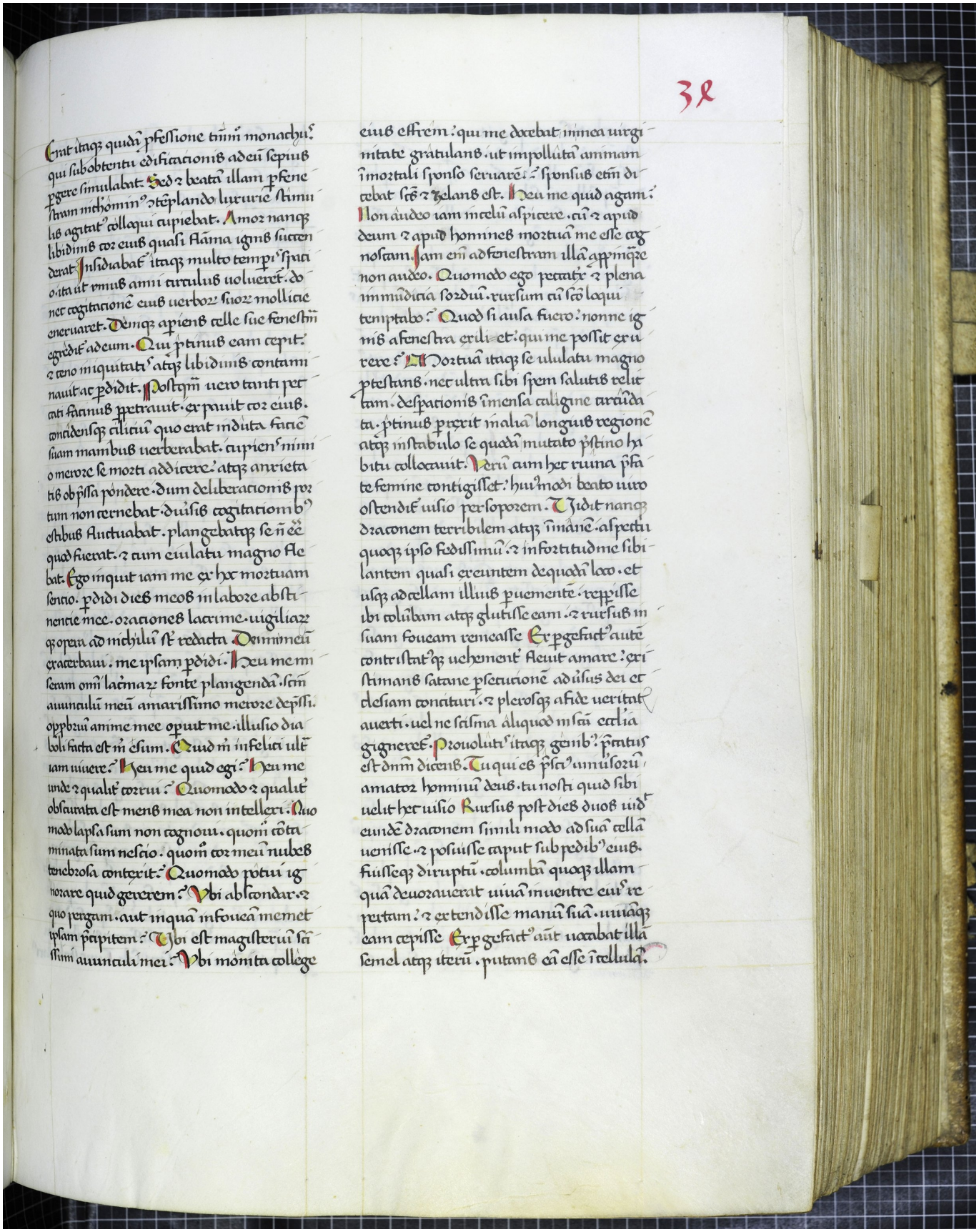

erat itaq; quadã pfessione tñm̃ monachu⁹ qui sub obtentu edificationis adeũ sepius pgere simulabat. Sed & beatã illam pfene strum mchom̃in⁹ ꝺteplando luxurie stimu lis agitat⁹ colloqui cupiebat. Amor nanq; libidinis cor eius quasi flãma ignis succen derat. Insidiabat itaq; multo tempi⁹ strua cita ut vnus amicitiarũ uolueret. do nec cogitationẽ eius uerboꝝ suoꝝ mollicie eneruaret. Denq; apiens celle sue fenestrã egredi⁹ adeum. Qui ꝓtinus eam cepit. & teno migutati⁹ atq; libidinis contam nauit ac ꝓdidit. Postq̃m uero tanti pec cati flagitiis pretraut. & pauit cor eius. madefactiq; cilicium quo erat induta fortẽ suam manibus uerberabat. cupien⁹ mi mo meroꝝ se morti addicere. atq; anxieta tis ob ꝑssa ꝑpendere. dum deliberationis po tum non cernebat. duplis cogitationib⁹ ictibus fluctuabat. plangebatq; se ñ ee quod fuerat. & cum eiulatu magno fle bat. Ego inquit iam me ex hac mortuam sencio. ꝓdidi dies meos in labore absti nentie mee. orationes lacrime. vigiliaꝝ q; opera ad nichilũ sũt redacta. Dominicã craterbam. me ipsam ꝓdidi. Heu me mi seram omi lacrimaꝝ fonte plangendã. sm̃ anunculũ meũ amarissimo merore depsi. oppbriũ anime mee operuit me illusio dia boli facta est m̃ eius. Quid m̃ infeliti ulti am uiuere. Heu me quid egi. Heu me unde & qualit cor tuu. Quomodo & qualit obscurata est mens mea non intelleri. Quo modo lapsa sum non cognou. quom̃ cõta minata sum nescio. quom̃ cor meu nubes tenebrosa contexit. Quomodo potui ig norare quid gererem. Vbi abscondar. & quo pergam. aut in qua infouea memet ipsam ꝓcipitem. Vbi est magisteriũ sã ctum anunculi mei. Vbi monita collega eius effrem. qui me docebat in mea uirgi nitate gratulans. ut impolluta animam i mortali sponso seruarẽ. & sponsus etiam di cebat sc̃õ & zelans est. Heu me quid agam. Non audeo iam in celũ aspicere. cui & apud deum & apud homines mortua me esse cog nosco. Jam eni ad fenestram illã appmiqe non audeo. Quomodo ego pectatrix & plena immundicia sordiũ. rursum cũ sco loqui temptabo. Quod si ausa fuero. nonne ig nis a fenestra exiliet. et qui me possit ex u rere. Mortua itaq; se ululatu magno ptestans. nec ultra sibi spem salutis relic tam. desperationis imensa caligine tenebra ta. ꝓtinus ꝓcipit in alia longius regione atq; in stabulo se quadã mutato pristino ha bitu collocauit. Verũ cum hec truna ꝑfa te femine contigisset. huiusmodi beato uiro ostendit⁹ uisio per soporem. Vidit nanq; draconem terribilem atq; immanẽ. aspectu quoq; ipso fedissimũ. & in fortitudine sibi lantem quasi ereuntem de quadã loco. et usq; ad cellam illius puemente. repsisse ibi uolubam atq; glutisse eam. & rursus in suam foueam remeasse Exꝑgefact⁹ autẽ contristat⁹q; uehement⁹ fleuit amare. ex stimans satane ꝑsecutionẽ ad ipsius dei ec clesiam conaturi. & plerosq; a fide ueritat auerti. uel ne scisma aliquod in sã eccl'ia gigneret. Prouolut⁹ itaq; genib⁹. ꝓstratus est dnm̃ dicens. Tu qui es ꝑsc̃⁹ unus ex u amator hominũ deus. tu nosti quid sibi uelit hec uisio. Rursus post dies duos uid eundẽ draconem simili modo ad sua cella ueniss̃e. & posuisse caput sub pedib⁹ eius. fuisseq; diruptũ. columbã quoq; illam qua deuorauerat uiua in uentre eius re pertam. & extendisse manũ suã. uuaq; eam cepisse Exꝑgefact⁹ aũt uidebat illã semel atq; iterũ. putans ea esse i cellula.